

వాక్యబద్ధ భావగీతి

పూజెస్వి వెంకటరమణయ్య

అక్కడకు నేనుకూడా పోయి కూర్చుంటామని అటు మళ్ళీ బోయెను. “అటు కాదు సార్! ఇట్టా రండి!” అని నన్నొక చిన్న గదిలోనికి తీసుకొని వెళ్ళినాడు. ఆ గదిలో ఒక చిన్న బల్ల దాని దగ్గర రెండు కుర్చీలు ఉన్నాయి. ఒక దానిలో ఆతడు కూర్చుండి రెండవదానిలో నన్ను కూర్చుండమని సంజ్ఞ చేశాడు. నేను కూర్చున్నాను. “భావ కవిత్వంలో కవి లీలగా కనబడుతూ ఉండాలి కాదు సార్” అన్నాడు. ఆ ప్రశ్న వమిటో సరీగా అరం చేసుకోకుండానే ఔనన్నాను. నా ధ్యానమంతా కాఫీమీద ఉంది. “ఒక్కప్పుడు కాఫీ చేయిస్తారా?” అన్నాను. ఎప్పుడూ కాఫీ చేయించను సార్—నా పాకం వేరు—నా తయారు వేరు—ఇప్పుడేలా? రుచి చూస్తే మీకే తెలుస్తుంది. సలక్షణంగా ఉంటుంది.

“సెల ఫిమవిలాస్” అని బోర్డు తగిలించి ఉంది ఆ యింటి గోడకు. కాఫీ త్రాగుదామని మెల్లకుతున్నాను. పెద్దంచుల పంచ, పెడ బొత్తాయిల లాల్చీ, భుజాలదాకా చెంప జుట్టులు వ్రేలాడే గిరజా, క్రాపింగు తలా, అయ్యరో ఆంధ్రుడో తెలియలేదు. ఆతడు వచ్చి పరాకుగా చూస్తూన్న నాచెయ్యి అందుకొని కుదుపుతూ, “దయచేయండి కవి గారూ! నిన్న మీరు మీ పద్యాలు టాను హాలులో బాగా చదివేరే!” అంటూ చేయి పట్టుకొని నన్ను లోపలకు తీసుకొని వెళ్ళేడు. ఆతడంతటి రస గ్రహణ పారీణుడని నాలో నేను సంతోషిస్తూ లోపలకు వెళ్ళేను. అప్పటికే అయిదారుగురు లోన బల్లలదగ్గర కూర్చుండి ఖలహారాలు చేస్తున్నారు.

“ఔను గాని నేను ఉదయాన్నే అలాటి వేవీ ఇష్టపడను.”

“మీలాటి వాళ్ళలాగంటే ఎలాగ సార్—మరి పెద్దలుగదా మమ్మల్ని ఎంక రేజ్ చెయ్యరూ? రుచి చూడండి బాగు లేకపోతే నిర్లొగ

మాటంగా చెప్పేయండి... ఏమి ఊరు కున్నా
రు?—తెమ్మన్నారా?... అయిదు నిమిషాలే
సార్—మీ ముఖాన్ని తొందర కనబడు
తుండే.

“అయితే తెప్పించండి—నాకిలా టప్పు డేదీ
అలవాటు లేదని.”

“నాకోసం మీరు కాస్త తాళండి సార్
తెచ్చేస్తాను” అంటూ లోపలకు వెళ్లిపోయాడు.
కాపీవాసనా; కప్పల చప్పుడూ? నాకు మరింత
ఆకలి వేస్తుంది. అలా కూర్చున్నాను బల్ల
మీద. అత డింకా రాడు. లోపలకు చూచేను.
అక్కడ ఏదో వెతుకుతున్నా—“అయ్యా,
వేగంగా కాపీ ఇప్పించండి! తరువాతనన్ని
చూచుకోవచ్చును.

“కాపీ కూడా తయారు చేస్తున్నాను సార్”
అంటూ లోపల యేదో వ్రాసుకుంటూన్న
పిల్లవానిని చూపించేడు. నాకేం బోధపడక
అలా కుర్చీలో కూర్చున్నాను. కొంత సేపటి
కాతడు తిరిగి వచ్చేడు. చేత్తో కాఫీ కప్పు
లేదు ఫలాహారపు పళ్ళెమూ లేదు. లోపలకు
చూచేను. ఇంకా ఆ పిల్లవాడలా తల వంచి
వ్రాసుకుంటున్నాడు. నాకు ఆకలి జోరయి
పోతుంది.

“ఏమిటండీ అయ్యరు గారూ! ఇంకా
ఎంతసేపు తాళేది. కాపీ తెప్పించండి చాలు;
ఇప్పుడు మరేంవద్దు.

“మీలాటి వాళ్ళకిచ్చినప్పుడు బాగ్రతగా
కాపీ చేయించాలి కాదూ? నాకోర కొక్క
అయిదు మినిట్లు తాళలేరా? వచ్చేస్తున్నాడు;
ఈ పనిలోనే ఉన్నాడు. నేనే చేస్తును గాని

నా వ్రేలిమీద ఎసరు పడి పోక్కింది. ఈ
రోజుల్లో పొయత్రే అందరి సామూ అయింది.
తెలుగులో కొన్ని బండుకట్టు తీసేడంవల్ల
భాష ధారాళంగా ప్రవహిస్తుంది. ఇంగ్లీషు
కూడా తోడౌతుంది నోటి కవిత్వానికి.

ఏభాష కావలిస్తే ఆ భాషే తోడవుతుంది
గాని ఏదీ కాపీ? నే నింక కనిపెట్టుకొని ఉండ
లేను.

శ్రీనివాసా! ఆ కాపీ యిటు తీసికొని రా.
కవిగారు తొందర పడుతున్నారు. మాలాటి
వాళ్ళ కిదేసమయం సార్. మీలాటి నరసులు
దొరికినప్పుడే మాలాటి వాళ్ళ పనివాడి తనం
చూపించాలి . . . మీకు చాలా తొందరగా
ఉండే . . . శ్రీనివాసా! ఎంతసేపు చేస్తున్నా
వురా? ఈపాటి కాపీ చెయ్యడానికే ఇంత
సేపా? కవిగారు వెళ్లిపోయాక నీ తయారీ
ఎందుకూ?

చేత్తో ఒక పావుటావు కాగితం పట్టుకొని
ఊదుతూ శ్రీనివాసం వచ్చేడు నేను కూర్చున్న
బల్లదగ్గరకు. దానిమీద ఏవోలతలు అచ్చు
బోర్డులాగు వ్రాసి ఆనడుమ నేదో పద్యం
లాగు పంక్తులు తీర్చి వ్రాసి ఉంది. అది బల్ల
మీద నా యెదుట పడేశాడు.

ఇదేమిటిది? కాపీ యేదీ? అన్నాను.

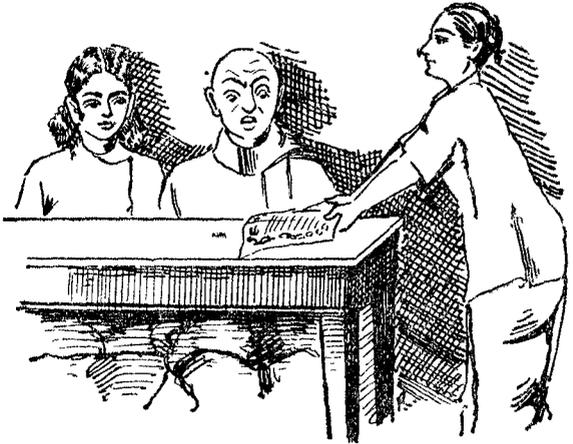
శ్రీని:—ఇది కాపీయేనండి సార్.

అయ్యరు:—(కళ్ళు విశాలంగా విప్పి చూచి)
ఔనండీ సార్... శ్రీనివాసా బరిజనల్ ఏదీ?

శ్రీని:—(నలిగిన కాగితం మడత వాని కం
దించేడు).

నేను:—అయ్యరుగారూ? ఏమిది? నే నడి గింది కాపీ—ఈ పావుటావునా ఆకలి తీరుస్తుందా?

ముందుగా ఇది చూడండి సార్—అని ఆ కాగితం నాకు ఎదురుగా అమర్చేడు—అందిట్లు ఉన్నది.

ప్రేయసీ!

నిగనిగ లాడు

నీపై నాచూడ్కులు బరిపి

నిలు పోవకోడి

మిగుల పల పూరి

దా పంపు నీలేఖ నందు కోవా?

మరుచేగోడీ!

ని కేదీ ఉపమ?

ఇది ప్రేమాంకురమా

కాలు సేతులకు బొండా?

ఇందుండి విడివడ

నుపాయ మబలలు గారె?

పూవు తూపులను నా కొరకాపి

మరు డిక మసలడు

రమ్మా! శ్యామా!

చదివేను—విన్నయిడ నయిపోయాను—మాట రాక అట మాంస్పడిపోయాను.

“ఏమండీసార్! అలా ఊరుకున్నారు—భావ కవిత్వ లక్షణాలు లేవా? మొదట మీటరు అతిక్రమించేనా? 14 పాదాలలో పూర్తిచేసేనా? Personal element నిండా ఉందా? ప్రణయం వస్తువుగా గ్రహించేనా? క్రమాక్కు చూపించేనా? ఇంకేం కావాలి సార్”— అది ఆ బల్లమీద విడిచేసి లేచేను.

“దానిని మీరు తీసుకుపోండి. మీకొరకే కాపీ చేయించేను. మీ అభిప్రాయం తరవాత పంపండి సార్. ధ్యాంకు.”

అది తీసికొని మరి నేనక్కడ నిలబడలేదు. మరొక కాఫీ హోటలుకు పోయాను.

మీకు కౌవలసిన చక్కని యుడుపులు, గుడ్డలు, పలువిధములైన స్వదేశీ సిల్కు చీరలు, జాకెట్లు రకములును

కేశవరామ్ అండ్ కంపెనీ,

1/287, ఎస్ఎన్ టేడ్ రోడ్డు, మద్రాసున దొరకును.

మంచి సరకులు!

కాల సరసము!